

научно-практический комментарий коллектива ученых Московской государственной юридической академии им. О.Е. Кутафина / под рук. Е.И. Козловой. – М.: Агентство “Библиотечка РГ”, 2009, с. 57.

References

1. Polnyiutserkovno-slavyanskiyslovar: Sost. G.Dyachenko. – М.: Mosk. Patriarhat: Posad, 1993, XXXVIII, 1120 s.
2. Ushakov D.N. Tolkoviy slovar russkogo yazyika [Elektronnyyresurs]. – Rezhimostupa: <http://ushakovdictionary.ru/>.
3. Ozhegov S.I. Tolkoviy slovar russkogo yazyika [Elektronnyyresurs]. – Rezhimostupa: <http://www.ozhegov.org>.
4. Dal V.I. Tolkoviy slovarzhivogovelikorusskogoyazyika [Elektronnyyresurs]. – Rezhimostupa: <http://slovar-dalja.ru/slovar-dalya/dux/7615>.
5. Slovarsovmennorusskogoliterarnogoyazyika, t. 1, 2 izd., pererab. idop. – М.: Rus. yaz., 1991, s. 531.
6. Byikova A.Yu. Vzaimosvyaz religioznykh i politicheskikh sennosteyrossiyskoymolodezhi // Sotsiologiyavlasti, #1, 2011, s. 109.
7. OfitsialnyysaytRusskoypravoslavnoytserkvi [Elektronnyyresurs]. – Rezhimostupa: <http://www.patriarchia.ru>.
8. Borisov A.B. Kommentariy k KonstitutsiiRossiyskoyFederatsii (postateyniy): s kommentariyami Konstitutsionnogo suda RossiyskoyFederatsii. – М.: Knizhnyimir, 2009, s. 31.
9. Kommentariy k KonstitutsiiRossiyskoyFederatsii // pod obsch. red. L.V. Lazareva, 3-e izd. – М.: Novaya pravovayakultura, Prospekt, 2009, s. 89.
10. KonstitutsiyaRossiyskoyFederatsii. Postateyniyanauchno-prakticheskyykommentariykollektivaucheniyMoskovskoygosudarstvennoyuridicheskoyakademiiim. O.E. Kutafina / pod ruk. E.I. Kozlovoy. – М.: Агентство “Библиотечка РГ”, 2009, s. 57.

Алейнікова С.М., кандидат соціологічних наук, провідний науковий співробітник НДІ теорії та практики державного управління Академії управління при Президентові Республіки Білорусь (Білорусь), vasilchuk84@bk.ru

“Духовність-ОПК-Світськість” – “Свята Трійця” російської ідеології

Пошук національної ідеї Росії, формування релігійно-політичної односторонності, проблеми збереження і міжпоколінної передачі соціокультурних цінностей – гостро актуальні завдання сучасної російської ідеології. Рішення подібних глобальних завдань все частіше зв'язують з діяльністю Російської православної церкви (РПЦ), якій відводиться значуща роль у “переконанні” як минулого країни, так і формуванні її майбутнього – в першу чергу, в особі підрастаючого покоління.

У даному контексті автором розглядається один з провідних російських ідеологічних трендів “Духовність-ОПК-світськість” (ОПК – основні православної культури), який останніми роками активно впроваджується у суспільну свідомість. Проте концепт духовності і світськості не позбавлені внутрішніх протиріч, а введення в російських школах “Основ православної культури” супроводжувалося гострими дискусіями, цюспричали не стільки консерватори, скільки приховані конфронтації суспільства.

В цілому спроба впровадження тренду “Духовність-ОПК-світськість”, покликаною зміцнити ідеї духовного відродження, поки не досягла своєї результату, розкривши характерну для сучасного російського суспільства проблему: невідповідність між декларацією рівня релігійно-політичної односторонності російського суспільства і фактичною роллю РПЦ як значущого чинника його мотивації. Висока мета духовного відродження не може впровадитися за допомогою цієї суперечат, і вимагає пошуку нових інструментів і методів її реалізації.

Ключові слова: освіта, світськість, Російська православна церква, національна ідея, релігійна політика, свобода совісті.

Aleynikova S.M., PhD in Sociology, a leading researcher at the Institute for the Theory and Practice of Public Administration Academy of Public Administration under the President of the Republic Belarus (Belarus), vasilchuk84@bk.ru

Spirituality-BOC (basic Orthodox culture)-Secularism – “Holy Trinity” of Russian ideology

The search of Russian national idea, the formation of religious and political unanimity, the problems of preservation and inter-generational transmission of social and cultural values are topical problems of modern Russian ideology. The solution of such global challenges are increasingly associated with the activities of the Russian Orthodox Church (ROC) which plays a significant role in the “transcoding” the past and shaping the future for the younger generation.

One of the leading Russian ideological trend “Spirituality-BOC (basic Orthodox culture)-Secularism” that is actively promoted in the public opinion in recent years has been considered by the author. However, the concepts of spirituality and secularity are not without internal contradictions, and the introduction of “Basic Orthodox culture” at Russian schools was accompanied by the intense discussions. It led not only to the consolidation but latent confrontation in the society too.

Keywords: education, secularism, Russian Orthodox Church, national idea, religious policy, freedom of conscience.

* * *

УДК 327.5

Антонюк О. А.
здобувач кафедри політології, Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара (Україна, Дніпропетровськ), kapol@ukr.net

КВАЗІСУДОВА ВЛАДА У СФЕРІ КОНСТИТУЦІЙНОГО КОНТРОЛЮ: КАЗАХСТАНСЬКА МОДЕЛЬ

Аналізується досвід діяльності Конституційної Ради Республіки Казахстан як єдиного у країнах пострадянського простору спеціально створеного Конституцією незалежного органу державної влади, який здійснює конституційний контроль, але не входить у традиційну систему гілок державної влади. Розкриваються особливості реалізації компетенції Конституційної Ради та її вплив на функціонування політичної системи казахстанської держави.

Ключові слова: Конституційна Рада Республіки Казахстан, Конституція, конституційний контроль, державна влада.

Судова влада, що здійснює суддівський розсуд, тим більше у питаннях реалізації функцій конституційного контролю, у певному сенсі є законотворцем: вона творить право, визначаючи тенденції розвитку законодавства, створюючи прецеденти тлумачення Конституції та законів, заповнюючи прогалини в самій Конституції. Адже єдиним правовим актом, що зв'язує її при розгляді та вирішенні справ по суті, є тільки Конституція, що є комплекс загальних принципів права і абстрактних норм вельми універсального характеру і високого рангу, які є об'єктами тлумачення.

Тому не дивно, що в науковій літературі для визначення статусу конституційного правосуддя, завдяки засновнику концепції органу конституційної юрисдикції і конституційного контролю Гансу Кьользену, доволі часто вживається термін “негативний законодавець”. Він стверджував, що законодавчий орган розглядає себе як вільного творця права, а не як правозастосовний орган, пов'язаний конституцією навіть досить обмеженим чином, тому необхідно дати компетенцію скасування неконституційних актів незалежному органу, що окремо стоїть від нього і, як наслідок, незалежний від будь-якої іншої державної влади[1].

Цей незалежний орган конституційного контролю фактично є наділеним установчою владою первинного порядку, а його актам надається конституційно-атрибутивний характер. Через орган конституційної юрисдикції можна оскаржити будь-який акт влади, який має основоположне значення, і рішенням суду оголосити неконституційною будь-яку серйозну політичну акцію, якщо буде встановлено, що вона суперечить принципам права. Враховуючи нагальність питання проведення судової реформи як одного з пріоритетів у процесі державного будівництва в Україні, становить значний інтерес осмислення досвіду пострадянських держав щодо організації та вдосконалення системи конституційного контролю. Метою цієї статті є привернути увагу до особливостей казахстанської моделі конституційного контролю.

Республіка Казахстан є єдиною пострадянською державою, де конституційний контроль здійснюється

спеціально створеним Конституцією РК 1995 р. незалежним державним органом, що не входить у традиційну систему гілок державної влади – Конституційною Радою, яка складається з семи членів. Примітно, що до цього в країні існував (з 1992 р.) Конституційний Суд, але від цієї практики три роки опісля відмовились і звернулись до французького досвіду квазісудового спеціалізованого органу конституційного контролю. Голова та два члени Конституційної Ради призначаються Президентом РК, а по два члени Ради призначаються відповідно Сенатом і Мажилісу Парламенту. До конституційної реформи, проведеної в країні в травні 2007 р., члени Ради, як і у Франції, призначалися головами палат Парламенту одноосібно. Тепер це робиться палатами Парламенту, що забезпечує широку участь депутатського корпусу і, опосередковано, врахування інтересів населення при формуванні Конституційної Ради. Термін повноважень складу Конституційної Ради становить шість років. Половина її членів оновлюється кожні три роки. Довічними членами Ради є по праву екс-Президенти Республіки.

Конституційна Рада Казахстану головним чином здійснює так званий попередній конституційний контроль, розглядаючи до підписання Президентом прийнятті Парламентом закони і до ратифікації міжнародні договори Республіки на відповідність їх Конституції. Наступний контроль здійснюється при перевірці конституційності законів та інших нормативних правових актів за зверненнями судів республіки всіх інстанцій. Якщо суд вбачатиме, що закон або інший нормативний правовий акт, який підлягає застосуванню, ущемляє закріплені Конституцією права і свободи людини і громадянина, він зобов'язаний зупинити провадження у справі і звернутися до Конституційної Ради з поданням про визнання цього акту неконституційним. Розглядаючи звернення судів про визнання неконституційним нормативного правового акта, що підлягає застосуванню, Конституційна Рада здійснює захист конституційних прав і свобод людини і громадянина опосередковано через визнання акта або його частини не відповідної Конституції.

До компетенції Конституційної Ради РК входить також здійснення офіційного тлумачення норм Конституції. Для забезпечення конституційної законності важливе значення має однакове встановлення змісту і змісту норм Конституції. Здійснення офіційного тлумачення, будучи виключною прерогативою Конституційної Ради, забезпечує їх правильне розуміння і застосування всіма громадянами та органами влади, виключає довільне трактування Конституції. Подібними повноваженнями Конституційна Рада Франції не володіє.

Встановлення справжнього змісту і сенсу норм Конституції, а також усунення невизначеності в їх розумінні значно розширює можливості людини з використання та реалізації ним своїх конституційних прав і свобод. Наприклад, у своїй постанові від 21 грудня 2001 р. № 18/2 Конституційна Рада вказала, що конституційне утвердження Республіки Казахстан соціальною державою означає її намір розвиватися як держава, яка бере на себе зобов'язання пом'якшувати

соціальну нерівність шляхом створення умов для гідного життя своїм громадянам і вільного розвитку особистості, адекватних можливостям держави. Поступальність розвитку Казахстану як соціальної держави, зазначено в постанові, надає характер незворотності та спрямованості процесу соціалізації і передбачає розвиток в казахстанському суспільстві соціального партнерства[2].

Також, відповідно до статті 72 Конституції та статтею 17 Конституційного закону “Про Конституційну Раду Республіки Казахстан”, Конституційна Рада вирішує в разі спору питання про правильність проведення виборів Президента республіки; виборів депутатів Парламенту; республіканського референдуму; до прийняття Парламентом відповідно рішення про дострокове звільнення з посади Президента республіки, остаточного рішення про відмову від посади Президента республіки дає висновок щодо додержання встановлених конституційних процедур. Конституційне провадження з наведених питань може бути порушена тільки за зверненнями Президента Республіки Казахстан, голів палат Парламенту, не менше однієї п'ятої частини від загального числа депутатів Парламенту, Прем'єр-Міністра. Одним з положень конституційної реформи 2007 р. є надання Конституційній Раді РК права розглядати на відповідність Основному Закону постанов Парламенту та його палат [3].

Крім того, Конституційна Рада за результатами узагальнення практики конституційного провадження щорічно направляє Парламенту країни послання про стан конституційної законності в республіці (підпункт 6 статті 53 Конституції). У цьому документі Конституційна Рада за підсумками розглянутих звернень піддає аналізу чинне законодавство і практику його застосування з точки зору їх відповідності нормам Конституції, звертає увагу відповідних державних органів на наявні недоліки. Як зазначає, І.Ж. Бахтибаєв, “прийняті нею нормативні постанови і послання покликані служити правильному застосуванню принципів і норм Конституції різними суб'єктами суспільних відносин, що є гарантією сталого і стабільного розвитку держави. Правові позиції Конституційної Ради виступають орієнтуючими факторами у розвитку поточного законодавства та формуванні правозастосовчої практики”[4].

Рішення Конституційної Ради підрозділяються на підсумкові, якими здійснюються конституційні повноваження, і інші рішення, якими здійснюються інші його повноваження. Рішення приймаються у формі постанов, у тому числі нормативних постанов, висновків і послань. Відповідно до Конституції і Конституційного закону “Про Конституційну Раду Республіки Казахстан” нормативні постанови КР є частиною чинного права країни і за своєю юридичною силою рівні нормам самої Конституції. Вони можуть скасувати повністю або частково будь-який закон, що суперечить Конституції (у тому числі конституційний), як і інший нормативний правовий акт. Особливістю казахстанської моделі є наявність права внесення заперечення на рішення Конституційної Ради, яким наділений лише Президент Республіки. Таке право

Глави держави впливає з його правового статусу як символу і гаранта непорушності Конституції, прав і свобод людини і громадянина. Проте внесення заперечення не означає скасування відповідного рішення Конституційної Ради, а є лише приводом для повторного розгляду питання. Рішення Ради зберігає юридичну силу, якщо заперечення Президента подолані двома третинами голосів від загального числа членів Конституційної Ради. При неподолання заперечення Президента рішення КР вважається неприйнятим. Практика конституційного провадження показує життєздатність даного порядку. За минулі роки Глава держави тричі вносив заперечення на рішення Конституційної Ради, і лише по одній з постанов частково його заперечення не були подолані[5].

У Казахстані рішення Конституційної Ради набирають чинності з дня їх прийняття, є загальнообов'язковими на всій території республіки, остаточною і оскарженню не підлягають. Конституція РК не визначає порядок виконання рішень Конституційної Ради. Відповідно до статті 40 Конституційного закону "Про Конституційну Раду Республіки Казахстан" вона може самостійно визначити порядок виконання прийнятих нею рішень. У разі, якщо рішення Конституційної Ради вимагає збільшення державних витрат або скорочення державних доходів, то вона визначає терміни виконання прийнятих ним рішень за погодженням з Урядом Республіки Казахстан. Про заходи, вжиті на виконання рішення Конституційної Ради, повідомляється їй відповідними державними органами та посадовими особами у строк, встановлений Конституційною Радою.

За словами І.І. Рогова, "правові позиції Конституційної Ради відіграють важливу роль не тільки у відновленні конституційності у відповідних правовідносинах, але й виступають орієнтуючими віхами в розвитку поточного законодавства та формуванні правозастосовчої практики" [6].

У 2008 р. в порядку законодавчої ініціативи Президента Казахстану в Конституційний закон "Про Конституційну Раду Республіки Казахстан" були внесені доповнення, згідно з якими рекомендації та пропозиції щодо вдосконалення законодавства, що містяться в рішеннях Конституційної Ради, підлягають обов'язковому розгляду уповноваженими державними органами з обов'язковим повідомленням Конституційній Раді про прийняте рішення. Тим самим надано певний імперативний характер рекомендаціям Конституційної Ради. Позитивний імпульс реалізації її рішень надає регулярне обговорення даного питання на засіданнях консультативно-дорадчого органу - Ради з правової політики при Президентові Республіки Казахстан, з визначенням відповідальних державних органів і конкретними дорученнями.

Нерідко в актах Конституційної Ради РК звертається увага суб'єктів законодавчої ініціативи на окремі аспекти правового регулювання, що вимагають прийняття законодавчих заходів, які в подальшому реалізуються складом уряду. І робота ця ведеться на системній основі, шляхом прийняття спеціальних постанов уряду. Так, постановою уряду Республіки Казахстан від 16 квітня 2008 року № 355 затверджено Комплексний план заходів щодо приведення системи

чинного права у відповідність з нормами Конституції Республіки Казахстан, який передбачає низку заходів, спрямованих на виконання рекомендацій Конституційної Ради, викладених в його постановах та щорічних посланнях про стан конституційної законності в країні. У розвиток даної постанови Уряду внесено зміни та доповнення до Регламенту Уряду Республіки Казахстан, згідно з якими формування поточних і перспективних планів законопроектних робіт Уряду здійснюється з урахуванням положень нормативних постанов Конституційної Ради.

У своїх рішеннях Конституційний Рада орієнтує розвиток правової системи, правотворчість та правозастосовну практику в напрямку відповідності їх сучасному розумінню прав і свобод людини, закріплених в основоположних міжнародних актах. Так, при розгляді в порядку попереднього конституційного контролю Закону "Про засоби масової інформації" Конституційна Рада роз'яснив, що право на свободу слова передбачає свободу вираження думок, поглядів, переконань, ідей в різних видах і формах, у тому числі і через засоби масової інформації. Конституційний Рада визнала цей Закон не відповідає Конституції, оскільки він обмежував сферу реалізації свободи слова, надавав право на спростування неправдивих відомостей лише громадянам Республіки Казахстан, допускав можливість обмеження свободи слова підзаконними нормативними правовими актами, а також припиняти діяльність засобів масової інформації в позасудовому порядку [7].

На відміну від конституційних судів та інших аналогічних органів конституційного контролю ряду країн, Конституцією Казахстану і Конституційним законом "Про Конституційну Раду Республіки Казахстан" прямо не передбачена компетенція Конституційної Ради з вирішення спорів про повноваження. Конституційна Рада вирішує спори між державними органами про повноваження в рамках своїх конституційних компетенцій опосередковано, в більшості випадків в ході розгляду звернень про офіційне тлумачення норм Конституції, про розгляд на відповідність Конституції Республіки прийнятих Парламентом законів до підписання їх Президентом.

Конституційна Рада РК у своїх рішеннях встановила ряд найважливіших позицій з питань розмежування повноважень між державними органами в рамках конституційного принципу поділу державної влади. Так, у своїй постанові від 8 травня 1997 р. № 10/2 вона вказала, що наділення уряду правом регулювати суспільні відносини, віднесені до компетенції парламенту, є порушенням принципу поділу влади. Конституційна Рада своєю постановою від 22 листопада 2001 р. №15 визнав невідповідними Основному Закону норми Конституційного закону "Про внесення змін і доповнень до Конституційного закону Республіки Казахстан "Про Парламент Республіки Казахстан і статус його депутатів". Конституційна Рада встановила, що положення Конституційного закону, які зобов'язують посадових осіб державних органів та органів місцевого самоврядування на вимогу депутатів Парламенту дати необхідні пояснення, виходить за рамки конституційних повноважень Парламенту. Вона зазначила, що Конституція Республіки Казахстан

встановлює вичерпний перелік повноважень Парламенту, його палат і не допускає їх розширення, інакше як шляхом внесення змін і доповнень до Конституції.

Конституційна Рада Казахстану встановлює конституційні рамки повноважень державного органу та його функціональну роль у вирішенні питання, пов'язаного з предметом звернення (спору). Так, у своєму зверненні депутати Парламенту перед Конституційною Радою поставили таке запитання: чи є урядові висновки на законопроекти остаточними і чи можна оскаржити їх у судовому порядку. У постанові від 15 червня 2000 р. № 9/2 Конституційна Рада вказала, що всі питання взаємодії законодавчої та виконавчої гілок влади передбачені нормами Конституції і вирішуються ними самими з використанням конституційних повноважень в рамках погоджувальних процедур, або ж за участю Президента Республіки – гаранта єдності державної влади, непорушності Конституції, що забезпечує узгоджене функціонування всіх гілок влади. Судовий порядок вирішення суперечок між гілками влади, в тому числі з приводу негативного висновку уряду щодо законопроектів, не допустимий, оскільки конституційні норми в силу їх вищої юридичної сили і верховенства не заперечують в судах.

На завершення слід зазначити, що досвід діяльності Конституційної Ради РК свідчить про те, що її специфічний статус не тільки не є перешкодою, а навпаки, є значним стимулюючим чинником підвищення її авторитету і незалежності. Незалежність Конституційної Ради РК забезпечується також, зокрема, імунітетом її голови та членів. Вони протягом строку своїх повноважень не можуть бути арештовані, піддані приводу, заходам адміністративного стягнення, які накладаються в судовому порядку, притягнуті до кримінальної відповідальності без згоди Парламенту, крім випадків затримання на місці злочину або вчинення тяжких злочинів. Кримінальна справа стосовно голови або члена Конституційної Ради може бути порушена тільки керівником республіканського державного органу, що здійснює дізнання і слідство, і є підсудна тільки Верховному Суду РК.

Список використаних джерел

1. Кельзен, Г. Судебная гарантия Конституции (конституционная юстиция) / Г. Кельзен // Право и политика. – 2006. – № 8, 9.
2. Нурмагамбетов А.М. Конституционно-правовые механизмы защиты социальных прав граждан в Республике Казахстан [Электронный ресурс] / А.М. Нурмагамбетов // Режим доступа: <http://www.ksrk.gov.kz/rus/press-center/vyst/?cid=0&rid=629>
3. Конституционный закон Республики Казахстан “О Конституционном Совете Республики Казахстан”.
4. Бахтыбаев И.Ж. Роль Конституционного Совета в совершенствовании гражданско-правовых отношений в Республике Казахстан [Электронный ресурс] / И.Ж. Бахтыбаев // Режим доступа: <http://www.ksrk.gov.kz/rus/press-center/vyst/?cid=0&rid=713>
5. Рогов И.И. Современная модель конституционного контроля в Республике Казахстан [Электронный ресурс] / И.И. Рогов <http://www.ksrk.gov.kz/rus/press-center/vyst/?cid=0&rid=688>
6. Рогов И.И. Выступление Председателя Конституционного Совета И.Рогова во 2-м Конгрессе Мировой конференции по конституционному правосудию на тему: “Разделение властей и независимость конституционных судов и эквивалентных органов”. Рио де Жанейро, 16-18 января 2011 г. [Электронный ресурс] / И.И. Рогов // Режим доступа: <http://www.ksrk.gov.kz/rus/press-center/vyst/?cid=0&rid=643>
7. Рогов И.И. Роль Конституционного Совета в реализации

принципов демократического государства в Республике Казахстан [Электронный ресурс] / И.И. Рогов // Режим доступа: <http://www.ksrk.gov.kz/rus/press-center/vyst/?cid=0&rid=693>

References

1. Kel'zen, G. Sudebnaja garantija Konstitucii (konstitucionnaja justicija) / G.Kel'zen // Pravo i politika. – 2006. – № 8, 9
2. Nurmagambetov A.M. Konstitucionno-pravovye mehanizmy zashhity social'nyh prav grazhdan v Respublike Kazakhstan [Elektronnyj resurs] / A.M. Nurmagambetov // Rezhim dostupu: <http://www.ksrk.gov.kz/rus/press-center/vyst/?cid=0&rid=629>
3. Konstitucionnyj zakon Respubliki Kazahstan “O Konstitucionnom Sovete Respubliki Kazahstan”.
4. Bahtybaev I.Zh. Rol' Konstitucionnogo Soveta v sovershenstvovanii grazhdansko-pravovyh otnoshenij v Respublike Kazahstan [Elektronnyj resurs] / I.Zh. Bahtybaev // Rezhim dostupu: <http://www.ksrk.gov.kz/rus/press-center/vyst/?cid=0&rid=713>
5. Rogov I.I. Sovremennaja model' konstitucionnogo kontrolja v Respublike Kazakhstan [Elektronnyj resurs] / I.I. Rogov // Rezhim dostupu: <http://www.ksrk.gov.kz/rus/press-center/vyst/?cid=0&rid=688>
6. Rogov I.I. Vystuplenie Predsedatelja Konstitucionnogo Soveta I.Rogova vo 2-m Kongresse Mirovoj konferencii po konstitucionnomu pravosudiju na temu: “Razdelenie vlastej i nezavisimost' konstitucionnyh sudov i jekvivalentnyh organov”. Rio de Zhaneiro, 16-18 janvarja 2011 g. / I.I. Rogov [Elektronnyj resurs] // Rezhim dostupu: <http://www.ksrk.gov.kz/rus/press-center/vyst/?cid=0&rid=643>
7. Rogov I.I. Rol' Konstitucionnogo Soveta v realizacii principov demokraticeskogo gosudarstva v Respublike Kazahstan / I.I. Rogov // Rezhim dostupu: <http://www.ksrk.gov.kz/rus/press-center/vyst/?cid=0&rid=693>

Antoniuk O. A., of department of politology, the Dnepropetrovsk National University named after O. Gonchar (Ukraine, Dnepropetrovsk), kafpol@ukr.net

Kvazisudova power is in the field of constitutional control: Kazakhstan model

The article analyzes the experience of the Constitutional Council of the Republic of Kazakhstan as the only in post-Soviet countries, specially created by the Constitution, independent public authority that performs constitutional control, but not part of the traditional system of government branches. Peculiarities of realization of the competence of the Constitutional Council and its impact on the functioning of the political system of Kazakhstan's state. The Constitutional Council of Kazakhstan mainly carries out the so-called pre-constitutional control by considering signing up to the President of the laws adopted by Parliament and to the ratification of international treaties of the Republic for their compliance with the Constitution. Subsequent control carried out by the constitutionality of laws and other normative legal acts of the Republic appeals courts of all instances.

Keywords: Constitutional Council of the Republic of Kazakhstan, the Constitution, the constitutional review, the government.

Антонюк А. А., соискатель кафедры политологии, Днепропетровский национальный университет имени Олеся Гончара (Украина, Днепропетровск), kafpol@ukr.net

Квazисудeбная власть в сфере конституционного контроля: казахстанская модель

Анализируется опыт деятельности Конституционного Совета Республики Казахстан как единственного в странах постсоветского пространства специально созданного Конституцией независимого органа государственной власти, который осуществляет конституционный контроль, но не входит в традиционную систему ветвей государственной власти. Раскрываются особенности реализации компетенции Конституционного Совета и его влияние на функционирование политической системы казахстанского государства.

Ключевые слова: Конституционный Совет Республики Казахстан, Конституция, конституционный контроль, государственная власть.

* * *